

De Kroetwusj

Colofon

DE KROETWUSJ

Wordt uitgegeven door het IVN-Elsloo en is bestemd voor leden en donateurs. Dit verenigingsblad verschijnt 4 x per jaar en wordt samengesteld door Nel de Geus en Margriet Roberts.

Uw inbreng kan worden gezonden naar Stationsstraat 188, 6181 AM Elsloo; nelladegeus@gmail.com en margriet.roberts49@gmail.com

Bestuurssamenstelling

Voorzitter	Remi Diris
Secretaris	Frans Stassen
Penningmeester	Gerrie de Graaf
Plv. secretaris	Harrie Lemmens
Vertrouwenspersoon	Tom Cosemans
Secretariaat	Maasberg 1a, 6181 GV Elsloo Tel. 06 11724205
Website	www.ivn/afdeling/ivn-elsloo
Beheer website	Henk Jacobs
Facebook	Angélique Diris

Werkgroepen

Botanische tuin	Frans Stassen
Vogels	Bert Heijnen
Excursies	Margriet Roberts
Presentaties	Gertie Cordewener / Tom Cosemans
Dassen	Remi Diris
Jeugd	Angélique Diris
Bevers	Jan Franssen
Communicatie	Henk Jacobs

Uitgifte

De volgende Kroetwusj wordt uitgegeven in juni 2025.

Kopij inleveren vóór 1 juni 2025.

Redactie en vormgeving: M. Roberts; N. de Geus

Verantwoording:

De redactie is niet aansprakelijk voor de inhoud van ingezonden artikelen en brieven. De redactie heeft het recht om ingezonden stukken niet te plaatsen. De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden teksten aan te passen met als doel de leesbaarheid te vergroten. Een volledige verantwoording is te verkrijgen bij de redactie.

Foto's van de schrijvers indien niet anders vermeld

Foto cover: Pierre Reubsaet

Inhoudsopgave

Colofon	2
Inhoudsopgave	3
Van de bestuurstafel	4
Winterwandeling	8
Muzikale kerstwandeling 2024	10
Een kerstmorgen in Aelse	15
Vlinder zonder vleugels	17
Petrichor	18
Landschildpad	21
Proost op 2025	23
IVN Actieve ledendag	26
Wandeling beverwerkgroep	29
Presentatie Hettie Meertens	32
Bomen in het arboretum	33
Wandeling dassenwerkgroep	34
Koken uit het bos	37
Jeugdwerkgroep	41
Vogelwandeling	43
Waarnemingen	45
Jaarvergadering en jaarprogramma's	48

Van de bestuurstafel

Remi Diris (voorzitter)

U heeft het beslist al vernomen: de tijden van verandering zijn toch nog niet geheel voorbij. De verandering waar ik op doel is de overgang van het restaurant en hotelgedeelte naar een nieuwe uitbater, van Ron Goesens naar Igor Stel, met ingang van 1 januari jl. Igor was midden januari zo aardig om op een woensdagochtend in ons Mölders Hoes op bezoek te komen en wel met een heerlijke abrikozenvlaai. Na een rondleiding in onze tuin en in ons clubhuis, nestelde hij zich tussen alle vrijwilligers in en beantwoorde gemoedelijk en met een open houding de vele vragen. Op de vraag hoe hij tegen IVN Elsloo aankijkt was het antwoord dat hij diep onder de indruk is van hetgeen wij allemaal te bieden hebben. Er gaat voor ons niets veranderen. Dat is ook niet zijn bedoeling, maar hij wil wel gaan kijken wat het IVN zoal aanbiedt op de eigen site (www.ivn.nl/afdeling/elsloo/) en wat hij hieruit aan zijn gasten zou kunnen gaan aanbieden. Iets waarvan ook onze club zou kunnen gaan profiteren. De tijd zal het leren.

Er gebeuren verder nog heel veel zaken, teveel om op deze plek op te noemen. Maar één van die zaken is de IVN Actieve Ledendag op 25 januari jl, georganiseerd door IVN District Limburg. Elk werkgroep van onze club heeft gewerkt aan een korte presentatie, die vervolgens door Frans Stassen, Pierre Reubsaet en Margriet Roberts op deze ledendag werd gepresenteerd. Als het goed is hebben ook de overige IVN afdelingen dit gedaan en hebben vele IVN'ers nu meer inzicht gekregen van wat IVN Elsloo zoal heeft en doet.

De VogelWG heeft de drukke periode van inventarisaties en schoonmaken van vogelnestkastjes grotendeels achter de rug. Eerstvolgende activiteit is de jaarlijkse vogeldag voor groep 7. Alles is voorbereid, we zijn er klaar voor!

De JeugdWG informeerde dat het wel bekend is welke vrijwilligers er aan de diverse activiteiten meedoen. Natuurlijk kan het gebeuren dat er iemand op die dag niet aanwezig kan zijn; derhalve is er nu een lijst van reserves aangemaakt, mocht er iemand anders op een plek nodig zijn. De laatste weken hebben diverse vrijwilligers ontzettend leuke ideeën geopperd om met de (school)kinderen te gaan doen, deze zullen de komende tijd verder gaan worden uitgewerkt. Hoe gaan we te werk, waar gaan we informatie vragen? Hopelijk is er hierover meer bekend in de eerstvolgende Kroetwusj.

De ExcursieWG heeft afgelopen december een zeer succesvolle winterwandeling gehad met de Sajelkapel. Nu gaat deze werkgroep, na 2 maanden winterrust, weer enthousiast beginnen aan een nieuw jaar. Om te beginnen met de stiltewandeling op 16 maart en de daslookwandeling op 13 april. Meer wandelingen vindt u achteraan in deze kroetwusj en op de website. Deze werkgroep heeft vele jaren op 3 zondagmiddagen creatieve activiteiten georganiseerd in de botanische tuin voor de jeugd. Deze middagen werden geleid door leden van de werkgroep excursie. Nu Angélique Diris kartrekker is geworden van de jeugdwerkgroep wordt ook deze activiteit onder deze werkgroep geplaatst. Met dien verstande dat de leden van de excursiewerkgroep als voorheen blijven functioneren in deze. Maar nu zijn

alle jeugdactiviteiten ondergebracht onder één werkgroep.

De BeverWG heeft opnieuw een aanvraag ingediend bij de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO) voor het prepareren van een dode bever. De aanvraag is in behandeling genomen en wacht nu op goedkeuring. Daarna kan er afgestemd gaan worden met Waterschap Limburg voor het beschikbaar stellen van een (dode) bever. Op 2 februari heeft deze werkgroep een werkgroepwandeling gehouden in Stein langs de kasteelgracht, Reebeek, Kanaalsloot en Ur, waarbij er veel sporen van de bever werden waargenomen. Zondag 9 maart staat er een beverwandeling op het programma voor jong en oud. Jammer is wel dat de route zal moeten worden aangepast, gezien de grote stormschade aan de Hemelse Loper, waardoor deze onmogelijk meer te belopen valt. Ook nog vermeldenswaardig is dat Faunabeheer Limburg op 26 maart een presentatie geeft aan de beverWG met als onderwerp: “Nieuwe bever beheerplan Limburg”.

De DassenWG is er op 8 februari op uit getrokken. Verder in dit blad meer info hierover. En ook deze werkgroep is al bezig met de voorbereidingen van de das-senwandeling voor groep 8 in maart. Alle posten zijn bemand, eerdaags hebben we nog de laatste voorbereidingsmeeting en dan staat ook dit weer netjes op de rails!

De TuinWG. De database is stevig op orde, de leden hebben allemaal een instructie gekregen van hoe thuis in te loggen en deze database te gebruiken. De zaden zijn geoogst, in zakjes gedaan, verzonden of in de

verkoopbak gedaan. Daarnaast hebben we zaden gekregen die momenteel al in bakjes worden ingezaaid.

De CommunicatieWG zorgt ervoor dat onze activiteiten onder de aandacht gebracht worden van belangstellenden. Naast de WegWijzer, Website, Nieuwsbrief is ook Facebook heel belangrijk. We hebben inmiddels 575 volgers, waarvan velen aan onze activiteiten meedoen. Er wordt nu ook gekeken of hetgeen op FB wordt geplaatst, ook op Instagram kan komen? Wordt vervolgd! Tot de volgende keer/Kroetwusj.

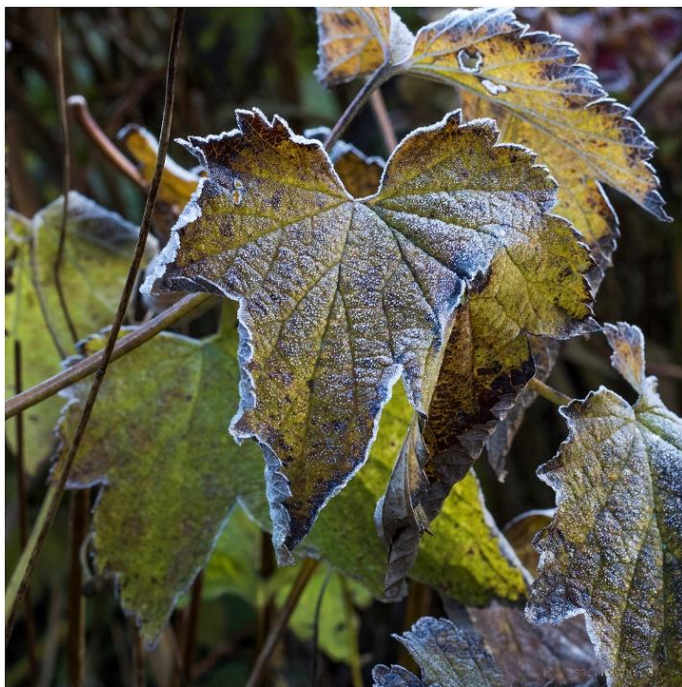

Foto Pierre Reubsaet

Winterwandeling i.s.m. Sajelkapel 26 december 2024

Het is al weer 3 maanden geleden dat de winterwandeling 2024 heeft plaatsgevonden. Voor jong en oud(eren) was het een groot succes. Spontaan kreeg de redactie zelfs 3 verschillende artikels die de geweldige sfeer weergeven. Degenen die mee hebben gelopen kunnen dit beamen en degenen die niet in de gelegenheid waren om deel te nemen, krijgen volgend jaar weer een kans want deze wandeling zal vast een traditie worden binnen ivn Elsloo. Met dank aan onze gidsen Gertie en Marjo.

Dankjulliewel dames!!

De gidsen: Marjo en Gertie

Noor (5 jaar), onze jongste deelnemster heeft onderstaande prachtige tekening gemaakt en geeft er ook uitleg bij.

Ik heb een tekening gemaakt van de wandeling waar Stan, mijn broer, moest tröätte met Kerstmis. Ik heb het kasteel gemaakt in regenboog, en dat staat bij het water, want dat is belangrijk vertelde de mevrouw. Die twee mensen zijn de prins en prinses die in het kasteel wonen. Aan de andere kant staan mama met de knot en ik in het midden. De andere mevrouw is de gids die alle dingen vertelde. Ik heb er ook een bruggetje over het water bij gemaakt."

Muzikale kerstwandeling van het IVN, 26 december 2024

Jean Pluis

Je kunt spreken van het begin van een mooie traditie. Evenals vorig jaar stonden wij op tweede kerstdag klaar voor een wandeling met muzikale tussenstops, georganiseerd door het IVN. Vertrekpunt was de toren van het kasteel in Elsloo.

Er waren veel mensen komen opdagen; de groep bestond in totaal uit zo'n 60 personen. Om het allemaal wat overzichtelijk te houden werd deze grote groep opgedeeld in twee kleinere groepen. De groep waarin ikzelf werd ingedeeld, stond onder leiding van IVN-gids Marjo. Verder waren bij deze groep als IVN-begeleiders Margriet en Pierre (die foto's maakte) aanwezig. Marjo liep voorop en Margriet en Pierre liepen achteraan om ervoor te zorgen dat niemand achterop raakte, wat ik een prima idee vind.

Na een stukje te hebben gelopen, maakten we een korte stop. Tijdens deze eerste stop legde Marjo het een ander uit over het bos van Elsloo. Dat er zoveel bronnetjes zijn in het bos heeft te maken met het regenwater dat vanaf het plateau van Schimmert wordt afgevoerd.

Op de westelijke hellingen van dat plateau ontspringen in het Bunder- en Elslooërbos talloze bronnen en beken. Hierdoor is het bos van Elsloo zeer waterrijk. Marjo wees ons op het zogenoemde Terhagerpötje" (Terhager putje), vlak bij het buurtschap Terhagen. Dit 'pötje' is zo'n bron. Deze is bereikbaar via een klein tunneltje onder een voetpad. Vroeger haalden de mensen van het buurtschap Terhagen hier hun water voor het huishouden. Hiervoor hadden ze speciale toestemming van de heren van het kasteel om het bosgebied te betreden. Na deze leerrijke uitleg van Marjo hebben we de wandeling voortgezet en na een tijdje kwamen we aan bij de eerste muzikale tussenstop op een viersprong vlakbij Catsop. Hier werden wij door een klein ensemble van blazers van de Sajelkapel Aelse getraakteerd op een aantal mooie kerstliedjes.

Foto: Pierre Reubsaet

Foto: Pierre Reubsaet

Helemaal in kerstsferen gebracht, hebben wij onze weg vervolgd totdat Marjo ons bij de tweede tussenstop iets vertelde over het Ermsterveldj of Armsterveld, het gebied vanaf de plateaurand tussen de Lindebergstraat, de Armsterveldweg en de Schuthagerweg. Vroeger vertelden oude mensen dat de naam Ermsterveldj afkomstig was van arme mensen: “dat waar ’t veldj van de erm luu”. Een stuk verderop, bij de zogenoemde Eijckskensweg, stonden in de achttiende eeuw de galgen waaraan vele Bokkenrijders – vaak onschuldig en na een door marteling afgedwongen nepbekentenis – zijn opgehangen.

De tweede muzikale stop was in het kasteelpark op een heuvel met ruim uitzicht. Opnieuw deed een klein blaazersensemble (ik zag twee saxofoons, twee klarinetten, een bugel, een tuba en zelfs een dwarsfluit) zijn best om ons te vermaken met mooie kerstliedjes. Daarin zijn zij goed geslaagd. Het was hartverwarmend.

Op het einde van de wandeling gaf Marjo ons nog enige uitleg over het plateau waar ook het theehuisje ligt. Ze vertelde dat het theehuisje – met een schitterend uitzicht over het Maasdal – in het verleden vaak te lijden heeft gehad onder vandalisme. Tegenwoordig is het “huffer proof”. Ze vertelde dat het plateau meerdere bestemmingen heeft gehad, zoals een tennispark en een hertenpark. Tegenwoordig staan er veel fruitbomen.

Om alles af te sluiten werden we uitgenodigd voor een “after party” in de botanische tuin van het IVN Elsloo, prachtig gelegen naast de toren van kasteel Elsloo. In deze botanische tuin vind je veel kruiden, heesters, bomen en struiken uit vele werelddelen. Hier had zich de volledige Sajelkapel Aelse opgesteld (aangevuld met een drumstel) die mooie kerstmuziek voor ons speelde.

Foto: Pierre Reubsaet

We werden getrakteerd op heerlijke warme dranken (ja, ook glühwein), suikerbrood en krentenbrood, dat we ons allemaal goed lieten smaken. Het geheel was mooi aangekleed met handige Stehtischen waarop mooie kerstversieringen waren geplaatst. Zeer sfeervol allemaal. Bij het weggaan werd ons nog een klein beeldje aangeboden. Een erg leuk gebaar.

Samenvattend: een schitterende invulling van de tweede kerstdag. Prima georganiseerd door het IVN. Dik compliment hiervoor. Heel veel dank aan het IVN, alle vrijwilligers, de muzikanten van de Sajelkapel Aelse en alle anderen die deze morgen mogelijk hebben gemaakt. Laten we er een echte traditie van maken. Ik ben er volgend jaar in elk geval weer bij. Jij ook?

Een kerstmorgen in Aelse!

Marianne Wigman

Donderdag 26 december 2024.....

Samen wandelend, jong en oud.

Wandelend door de natuur, het bos, door de mist, een muziekkapel duikt op en speelt een kerstlied.

Foto: Pierre Reubsaet

Sprookjesachtig.

Vertellingen over de omgeving door de eeuwen heen,
over het bronnetjesbos, kinderen op zoek naar de das
en elvenkaboutertjes.

Meer is niet nodig om met elkaar te genieten van de natuur.

Ter afsluiting was er nog een gezellig samenzijn in de botanische tuin waar de Sajelkapel nog een klein kerstconcert ten gehore bracht onder het genot van kerstbrood, koffie, glühwein.

Niemand ging met lege handen naar huis.....voor iedereen was er nog een kleine attentie van IVN en Sajelkapel Aelse

Hopelijk tot volgend jaar!

Vlinder zonder vleugels

Pierre Reubsaet

Kleine wintervlinders zijn bijzondere beestjes.

De mannetjes vliegen in de winter, de vrouwtjes daarentegen kunnen niet eens vliegen omdat ze geen vleugels hebben.

Deze vlinders komen in de loop van november uit de pop als er al nachtvorst is geweest. Als rups hebben ze zoveel gegeten dat ze zonder voedsel kunnen. Ze hebben dan ook geen roltong. Door vleugels en spieren te bewegen warmen ze zich op en kunnen dan zelfs vliegen als het maar 5 graden C is.

De mannetjes wachten soms in grote aantallen bij elkaar op de boomstammen op de vrouwtjes. Deze vleugelloze vrouwelijke vlindertjes kruipen tegen de stam omhoog en paren daar met een mannetje. Vervolgens zetten ze in de takken hun eitjes af en daar komen in het voorjaar de rupsen uit tevoorschijn.

Die eten zich goed vol aan de verse blaadjes en laten zich dan afzakken om in de grind te verpoppen.

De kleine wintervlinder kan je gemakkelijk zien op een verlicht raam in je huis.

Petrichor, de geur van een zomerse regenbui

Remi Diris

Uit mijn nog te verschijnen dichtbundel: "O, mijn schoon Elsloo":

*Woest springend op het ritme van trommels,
stampvoetend, de kelen schor.
Opgelucht ademend
bij de geur van Petrichor.*

Er was eens een warme, zwoele zomerdag. Typisch zo'n dag om lui in je stoel te liggen. Het is stoffig, want het heeft al een hele tijd niet meer geregend. Onverwacht doemen er aan de horizon wolken op en datgene waar men al tijden op hoopt gebeurt: het gaat regenen. En niet zo'n beetje ook, het is een echte typische zomerse plensbui. Iedereen stormt naar buiten om van deze frisse bui te genieten. En niet alleen van het water wordt genoten, maar ook van een ander, heel bijzonder fenomeen, iets wat alom gretig wordt geïnhaleerd: de typische, betoverende en nostalgische geur van die regenbui.

Nou, dat klinkt heel spannend, maar ook heel herkenbaar. Ikzelf weet mijn hele leven niet anders dan dat er na een heftige regenbui een hele bijzondere, best wel lekkere, maar ook helemaal niet te vatten geur voorbij kan komen. Velen staan er verder niet bij stil, maar.... heeft die geur wellicht een naam? Waar komt ze vandaan? En een nog veel moeilijkere vraag: heeft deze geur wellicht zelfs een smaak?

Om met het eerste te beginnen: de naam van deze zware, redelijk zoete geur. Want die is er inderdaad en het is: Petrichor. De term Petrichor is in 1964 in het tijdschrift 'Nature' voor het eerst geïntroduceerd door twee Australische geochemische onderzoekers: Isabel Joy Bear en Richard Thomas. Petrichor zelf is een samenstelling uit twee oud-Griekse woorden: 'petra' dat 'steen' betekent en 'ichor' dat staat voor 'bloed van de goden'. Vaker lees je ook wel: Geosmine, echter, Geosmine is slechts één van de 3 componenten van de Petrichor:

Geosmine (letterlijk: aard-geur)

Dit is een bicyclische alcohol die wordt geproduceerd door organische verbindingen die ontstaan uit micro-organismen (algen en bacteriën) en rottend materiaal op de bodem. De verbinding heeft een aardse, muffe of modderige geur.

Geosmine heeft overigens niet alleen een geur, maar ook een smaak: het is het molecuul dat bieten en sommige wijnen hun aardse smaak geeft. Het geeft echter ook water en met name de zoetwatervissen een modderige of muffe smaak. Zo trachten de waterzuiveringsinstallaties de geosmin uit het drinkwater te verwijderen, met behulp van actieve kool of geavanceerde oxidatie.

Vluchtige plantaardige oliën

Tijdens droge periodes worden planten beschermd voor het onnodig verliezen van vocht door het afgeven van oliën op de plant zelf en op de grond rondom de plant. Wanneer het dan gaat regenen, spatten deze oliën op en komen ze in de lucht terecht.

Ozon

Het effect van bliksem op lucht. Bliksem produceert ozon ruim vóór een onweersbui, dus deze naar regen geurende lucht, gaat vaak al vooraf aan de regen.

Overige weetjes:

- Voorheen noemden wetenschappers de geur "kleiachtige geur"
- Veel dieren ruiken ook Geosmine. Kamelen gebruiken de geur bijvoorbeeld om water te vinden in de woestijn en het schijnt dat ze Geosmine wel vanaf een afstand van zo'n 75 kilometer kunnen ruiken
- De geur van Petrichor blijft over het algemeen wel enkele uren hangen na een regenbui. Wetenschappers hebben geprobeerd om de geur kunstmatig te reproduceren, echter het geheel van het proces is dusdanig complex, dat dit tot nu toe nog niet is gelukt.
- Sommige wetenschappers menen dat mensen van deze geur houden, omdat onze verre voorouders voor hun voortbestaan van regen afhankelijk waren.

Land-schildpad

Pierre Reubsaet

Een land-schildpad is overdag actief en houdt ook een winterslaap.

Hij eet voornamelijk plantaardig voedsel zoals: paardenbloem, klavers, weegbree, andijvie en soms ook wel een slak of regenworm.

Hij heeft rommelhoekjes nodig waarin hij zich kan verstoppen en ook als slaapplek gebruiken. Een van onze kleinkinderen heeft een landschildpad en deze loopt gewoon in een, wel goed afgebakende tuin, rond met genoeg ruimte.

De winterslaap is afhankelijk van de weersomstandigheden. Meestal is dat tussen november en maart, nadat hij zich goed vol gegeten heeft. Hij graaft zich in voor de winterslaap. En dat kan heel vlug gebeurd zijn, zo zie je hem nog lopen en 10 minuten later is hij onvindbaar. Ergens begin maart is hij dan weer terug en als hij uit de winterslaap komt is het darmen schoon maken en meteen weer goed eten en drinken. Zelf zit hij ook nog

onder de smurrie die in de vochtige grond op zijn schild is gaan plakken. Een teiltje water doet dan wonderen.

Wordt het weer slecht, koud en nat, dan heeft hij een bak met lekkere verstophoekjes die dan in huis gezet wordt.

Half maart 2024 werd hij ineens stil, bleef lang op dezelfde plek zitten. De verse andijvie waar hij anders zo verzot op is roerde hij niet aan. Na enkele dagen toch maar naar de dierenarts. Tja, zullen we eens een röntgen foto maken?

Daaruit bleek dat er 4 eitjes aanwezig waren. Het is dus geen hij maar een zij.

Alleen, zij is de enige schildpad die bij onze dochter in de tuin rond loopt. Dus schijnzwanger. Het heeft haar toch veel moeite gekost om de eitjes kwijt te raken, ondanks de medicatie die ze kreeg van de dierenarts. Maar eenmaal verlost van de eitjes scharrelde ze

weer vrolijk door de tuin.

Proost op 2025

Angélique Diris

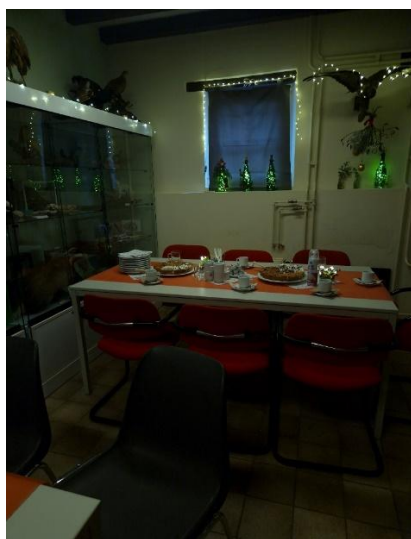
“We moeten rennen, vliegen, duiken, vallen, opstaan en weer doorgaan”, zoals Herman van Veen ooit zong.

Zo waren de weken voor de kerst. Een drukke periode voor de meesten.

Daarna een windvlaag en kerst was alweer om. Even pas op de plaats? Nee, want oud en nieuw stond weer voor de deur. Zo’n 100 wafels en 100 oliebollen bakken, zucht.... Zweet op het voorhoofd.....

Gelukkig nieuwjaar!!! We zitten in 2025.

En bij een nieuw jaar hoort ook een nieuwjaarsborrel bij het IVN. De afgelopen jaren georganiseerd door Martin en Chris, maar zij hebben het stokje doorgegeven. Via dit stukje wil ik Martin en Chris nog eens bedanken voor het organiseren van de nieuwjaarsborrel. Ze hebben dit altijd goed gedaan zoals iedereen wel kan beamen.

Maar zoals gezegd hebben ze het stokje doorgegeven. Namelijk aan Margriet en ondergetekende. Samen hebben we bekeken hoe we dit vorm konden geven. Hoe gaan we de leden in het Möldershoes laten zitten. Tafels verschuiven, versieringen ophangen en de tafels dekken. Boodschappen doen.....alles voorbereiden. Op zaterdag 4 januari vond de borrel plaats. Het was gezellig druk. Er werd volop gelachen en gekletst (in de goede zin van het woord). Ook werd er goed gegeten van de vlaaien, het stokbrood met kaasjes en de nootjes. Een wijntje, biertje, glaasje fris drinken. Het was allemaal mogelijk.

Na afloop waren de hulptroepen aanwezig om mee te helpen met de afwas en het opruimen. Hiervoor dank je wel aan iedereen die mee geholpen heeft.

Margriet heeft in de week daarna nog de rest opgeruimd zodat de ruimte weer spik en span was. Toppie!!!
We zitten nu in 2025. Hopelijk zullen we een mooi jaar gaan beleven. Samen met alle leden, samen met jou.....

Misschien was je nu niet erbij.....Wellicht de volgende nieuwjaarsborrel? Als we toasten op 2026.
Voor nu proost op 2025!!!!

IVN ledendag

Pierre Reubsaet

Op deze dag komen zo'n 100 actieve leden van vele IVN-verenigingen uit Limburg samen om kennis te maken en eventueel kennis te delen.

Deze dag is ook

een podium voor de verenigingen om zich te presenteren met hun activiteiten.

De verenigingen maken posters, die op borden gehangen worden zodat iedereen kan zien wat welke vereniging allemaal doet. De meeste activiteiten komen overeen met wat wij hier in Elsloo ook doen. Wandelingen, vogelkasten maken en vooral bezig zijn met kinderen. Een activiteit die wel opviel was eentje met gehandicapten. Trouwens een heel mooi initiatief.

Margriet Roberts, Frans Stassen en ik zijn namens IVN-Elsloo aanwezig geweest.

Na de opening van voorzitter John Berghs van IVN district Limburg, begon het programma met een lezing van Marc Siepman over bodem en diversiteit.

Er waren dus lezingen en workshops waar je aan kon deelnemen en overal kwam de klimaat- en stikstofcrisis ter sprake. Je kunt er gewoon niet meer omheen.

Kunstenares Claudia Volders uit Valkenburg was ook aanwezig, Zij en haar gezin waren zelf slachtoffer van de overstroming in 2021. Op de vorige ledendag, in 2023, is ze samen met de aanwezige IVN'ers begonnen om een schilderij te maken van een landschapsafbeelding met alleen natuurlijke materialen. Zij had dus van alles verzameld zoals steentjes, hout, zand enz. en de deelnemers gaven dan aan waar ze bepaalde materialen wilden neer leggen en er beeld gevormd werd. Ze eindigden die dag met een zwerm spreeuwen als blikvanger en een landschap zonder bodem.

De bodem is op deze dag weer gemaakt met verschillende materialen die de deelnemers aangaven. Hopelijk heeft ze de kans om het doek eens te exposeren.

Er waren ook workshops met nieuwe instanties omtrent de natuur en klimaat, zoals “struikrover” en “meerbo-menu”. Degene die meer over deze instanties wilt weten kunnen dan best even googelen.

Na een mooie interessante dag met een goede lunch en tussendoor nog een koffie met koekje gingen we om 17.00 uur weer huiswaarts.

Als er iemand is die zegt “daar wil ik ook wel eens heen”: noteer de laatste zaterdag in januari 2027 al in je agenda.

Wandeling beverwerkgroep zondag 2 februari 2025

Jan Franssen

Op deze frisse, maar zonnige dag verzamelen de leden van de beverwerkgroep zich bij de ingang van het kasteelpark in Stein voor een wandeling door het Steinse gebied waar Thea en Niek de observatie doen van de bevers. Na een korte toelichting van Thea lopen we langs de gracht rondom de kasteeltoren en zien enkele knaagsporen en opgangen.

Vervolgens zetten we onze wandeling voort in zuidelijke richting langs de Reebeek en zien we overal knaagsporen en opgangen aan de overkant van de Reebeek. Thea attendeert ons op de geul, die de bever in de beek heeft gemaakt om zich gemakkelijk te kunnen verplaatsen. Verderop zien we diverse wissels in de wei tussen de Reebeek en de Kanaalsloot. We vervolgen

onze wandeling langs de Kanaalsloot in noordelijke richting en zien diverse wissels in de kanaaldijk. Verderop zien we langs de oever restanten van een dam, waarschijnlijk verwijderd door Waterschap om graverij in en vernatting van de kanaaldijk te voorkomen. Door de dam stijgt het waterpeil en biedt de bever de mogelijkheid om onder water holen te graven in de kanaaldijk.

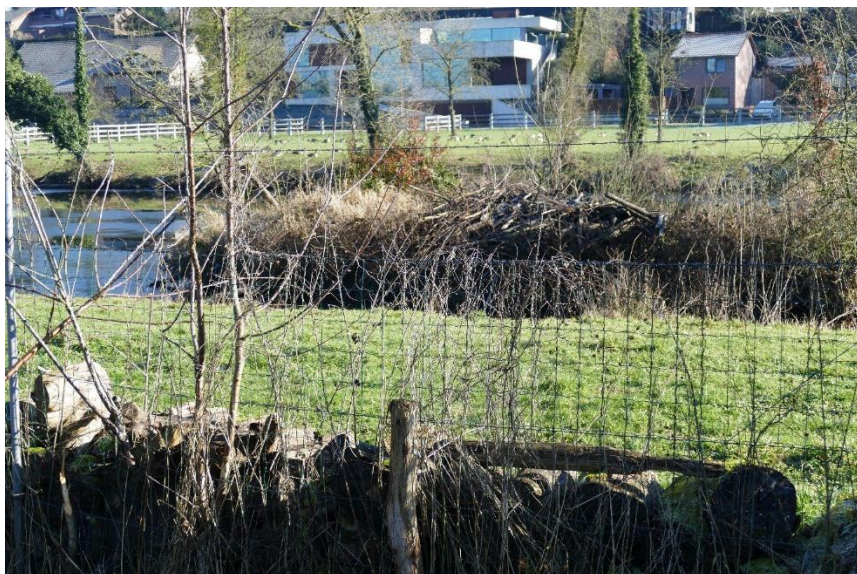

Opgeruimde dam en sleepspoor

Vlak voor het bruggetje over de kanaalsloot bij de trap in de kanaaldijk zijn ook nog resten te zien van 2 afgebroken dammen.

We passeren het bruggetje en slaan vervolgens linksaf over het betonnen fiets-/voet-pad langs de kanaalsloot in noordelijke richting. Geen sporen van de bever te zien hier. Verderop slaan we rechtsaf een bospad in richting de Urbeek. Langs de Urbeek is recentelijk flink

gesnoeid waardoor eerder opgemerkte knaagsporen niet meer te herkennen zijn. We gaan nu langs de Urbeek in zuidelijke richting en zien de voormalige molenvijver in een aangrenzende wei aan onze linkerzijde. Vanuit de Urbeek is door de bever op diverse plaatsen een doorsteek gemaakt naar de vijver waar op een eilandje een burcht gebouwd is. Een prachtige en veilige plek voor de beverfamilie. We lopen verder en na 100m

Grote burcht in de Molenwierd

voegt de Reebeek zich bij de Ur. We komen aan het eind van onze wandeling en sluiten af met een kop koffie/thee in het restaurant van de brouwerij “de Fontein”. Een interessante wandeling met een gezellige afsluiting.

Thea: erg bedankt voor de organisatie en rondleiding.

Foto's: Niek van der Gugten

Presentatie Hettie Meertens ARK Rewilding op 21 dec 2024

Jan Franssen

Op zaterdagmorgen 21 december verzamelden de leden van de beverwerkgroep zich in de vergaderruimte in de Molenaarsmolen voor een presentatie van Hettie Meertens van ARK Rewilding. Thea had de ruimte gezellig ingericht met Kerstspullen en voor iedereen lag er een versierde Kerstkaars klaar. Gestart werd met een kop koffie of thee en een stuk vlaai. Daarna verzorgde Hettie een interessante presentatie over de ecologische gevolgen van de aanwezigheid van de bever. Hettie was verrast door de aanwezige kennis bij de werkgroep en gaf alle ruimte voor vragen en aanvullingen, waardoor er regelmatig leuke dialogen ontstonden. Door een 'gelukkige' miscommunicatie werd er aan het eind van de presentatie door Hennie nog op een extra stuk vlaai getrakteerd vanwege haar verjaardag. Kortom, een zeer interessante sessie in een gezellige Kerstsfeer oftewel een gepaste afsluiting van 2024 voor de beverwerkgroep.

Bomen in het arboretum 3

Laurier

Frans Stassen

Laurier (*Laurus nobilis*) is een plant uit de laurierfamilie (Lauraceae). Tot deze familie behoren ook de avocadoboom, kaneelstruik en sassafras. De plant wordt in de keuken als kruid toegepast. De struik of boom kan 100 jaar oud worden. Laurier is afkomstig uit vooral het oostelijk Middellandse Zeegebied, uit landen als Turkije, Georgië en Griekenland.

In Nederland wordt laurier gekweekt als kuipplant, omdat de plant niet volledig winterhard is tot -10°C . Laurier zal een matige Nederlandse winter overleven. Dit blijkt wel: in perk 17 (Romeinen) staat al vele jaren een laurier. Deze moet eigenlijk in perk 16 (Grieken) staan. Maar door de herindeling van de tuin is deze in 17 terechtgekomen.

Laurierbladeren zijn ongeveer 5 cm lang en worden (meestal gedroogd) gebruikt in stoofpotten en soepen, waarbij de laurier langere tijd moet meestoven om de smaak tot zijn recht te laten komen. Het blad kan niet opgegeten worden, want het blijft hard. Laurier wordt ook gebruikt in laurierdrop (kristekook, om sjuumke mit

te trèkken) waarin de sterke lauriersmaak naar voren komt.

Laurierkers is giftig, hij lijkt veel op de echte laurier, maar is niet verwant. Als je een laurierblad tegen het licht houdt, zie je de nerven. Bij een blad van laurierkers niet.

Dassenwerkgroepwandeling naar de Hoge Bos

Remi Diris

Zaterdagochtend 8 februari ging de dassenwerkgroep op pad. Ditmaal werd de Hoge Bos bezocht en de holle weg van de Eijkskensweg. We vertrokken onder een stralend blauwe hemel en een fel schijnende zon (hoe is het mogelijk, na weken van alleen maar regen, wind en storm) en dit deed bepaald geen afbreuk aan de goede sfeer.

Foto: Armand Slangen

Onze gids tijdens deze wandeling was George Roberts. George had zich bijzonder goed voorbereid, was van tevoren deze locaties uitgebreid gaan bezoeken. Wij dachten dat we alles al wisten van deze reeds vaker gelopen route, maar dat bleek toch niet het geval. Na de Dries richting Hoge Bos, ligt op het kruispunt van de Lindebergstraat en de Schuthagerweg, een klein bosje. Tot mijn grote verbazing blijkt ook hier een dassenpijp te liggen, alhoewel laatstelijk niet echt meer goed belopen. En is deze mensenkruising ook een kruispunt voor diverse dassenwissels.

Foto: Armand Slangen

We gingen verder richting de Hoge Bos. Niet langs 'Op Ezelavontuur' (kijk maar eens op www.ezelavontuur.nl), maar een honderd meter ervoor naar links. George wees ons direct op druk belopen wissels richting

vluchtpijpen, locaties waar de dassen gauw in weg kunnen duiken mochten ze zich eventjes niet helemaal veilig voelen. Daarna gingen we verder, de helling op. Eerst naar een wat kleinere burcht, met een heel bijzonder kenmerk: doordat er ergens de afgelopen jaren een hele grote boom op de burcht is gevallen, hebben de dassen aan de beneden zijde van de burcht een compleet nieuw gedeelte 'aangebouwd'.

Nu gingen we naar het hoogtepunt van deze wandeling: de hoofdburcht op de Hoge Bos. George vertelde dat we hier jaren geleden tot wel 40 pijpen hebben geteld, maar toen ontdekte de jeugd in de jaren voorafgaand aan de Corona-jaren deze heuveltop. Ze hadden wel een beetje gelijk, want ook al mag het niet, wat is er nou leuker dan diep in de nacht midden in het bos te feesten en te barbecueën? Dit had helaas wel een ongewenst neveneffect. Er werd geen activiteit meer geconstateerd. Op de vraag hoe het was in coronatijd was het antwoord: er was nog steeds geen activiteit. (drukte in het bos van wandelaars?) Eind november 2024 was George blij dat 2 pijpen geweldig uitgegraven waren. Maar nu vond hij het twijfelachtig.

We trokken verder via het bruggetje dat op de Hoogteveldweg ligt, richting Geulle, richting de Eijkskensweg. Overal zagen we wissels, variërend van echte faunawissels (ook belopen door reetjes, wilj verkes, vossen, enz) en dassenwissels. Het verschil? Een dassenwissel is tamelijk recht afgesneden en is zo'n 20 cm breed. Daarentegen kan een breder gebruikte faunawissel wel heel breed zijn, want niet alle dieren hebben een dergelijke strakke tred.

We kenden allemaal een vluchtpijp op een 'opritje'. Jarenlang was er hier niets te zien, maar vandaag was het

een ander verhaal: wat een grote en verse uitworp, hier heeft een das enorm goed haar best gedaan. En ook verder op de Eijkskensweg waren overal burchten/pijpen te zien met verse uitworp, je ziet duidelijk dat er nieuw en jong leven onderweg is.

Uiteindelijk liepen we via de Holenweg weer richting ons vertrekpunt op De Dries. Hier is jaren een burcht geweest, maar deze is helaas behoorlijk slachtoffer geworden van de ploeg. Een stuk verder is er een vluchtpijp. Lang onbelopen, ingestort en alleen nog maar bewoond door een konijn. Maar het goede nieuws: het lijkt erop dat deze locatie nu ook weer door een das voor bescherming wordt gebruikt.

Binnenkort heeft de dassenwerkgroep nog een paar wandelingen gepland en hopelijk mogen we ook dan constateren dat het goed gaat met de das in onze gemeente, het lijkt er in ieder geval wel op!

Koken uit het bos: Lente

Tom Cosemans

De lente staat voor de deur! Terwijl op moment van schrijven de eerste sneeuwkllokjes en narcissen al opduiken, kijk ik uit naar de tijd waarin de natuur een overvloed biedt aan eetbare kruiden, bloemen en paddenstoelen: van geurige daslook en pittige pinksterbloem tot frisse beukenblaadjes en heerlijke morieljes. Mijn keuze voor deze lente editie viel op misschien wel de bekendste plant van allemaal: de brandnetel.

De Grote brandnetel (*Urtica dioica*) komt voor in grote delen van Europa, Azië en Noord-Amerika. Ze valt op door haar rechtopstaande, donkergroene stengels en licht hartvormige bladeren met getande randen. Wat

haar echt kenmerkt, zijn de fijne, prikkelende haartjes op zowel bladeren als stengels. Deze brandhaartjes bevatten irriterende stoffen die bij aanraking een branderig gevoel en jeuk veroorzaken – vandaar de naam. In de zomer verschijnen er bovendien kleine, groene bloemen in dichte clusters.

Brandnetels groeien het best op stikstofrijke, vochtige bodems. Je vindt ze vaak langs bosranden, oevers, in open weiden en zelfs in stedelijke gebieden met verstoorde grond. Daarnaast is de brandnetel een belangrijke waardplant voor vlinders zoals atalanta, dagpauw-oog en de kleine vos.

Foto: Pierre Reubsaet

Naast haar ecologische waarde kent de brandnetel talloze toepassingen:

Textiel: Haar vezels worden al eeuwenlang gebruikt voor het maken van textiel, touwen en neteldoeken.

Moestuin: Brandnetelgier dient als biologisch bestrijdingsmiddel tegen rupsen en luizen.

Voeding:

Van zowel verse als gedroogde bladeren kun je een thee trekken die vochtafdrijvend werkt en de spijsvertering bevordert. Deze thee is tegenwoordig ook kant-en-klaar in de supermarkt verkrijgbaar.

Gekookte brandnetel heeft een heerlijke, bijna nootachtige smaak en kan als vervanger van spinazie dienen. Hij combineert uitstekend met boter, roomkaas, nootmuskaat, olijfolie of citroensap. Ook is hij perfect voor een smakelijke soep met prei en aardappel.

Wil je zelf kaas maken? Gebruik het vocht van afgekookte brandnetels als stremsel.

Kleurstof: Brandnetels worden gekweekt voor hun chlo-rofyll, dat als kleurstof (E140) in voedingsmiddelen wordt gebruikt. Zo consumeer je stiekem meer brandnetel dan je denkt!

Een paar handige tips als je met brandnetels aan de slag gaat:

Pluk alleen de jonge scheuten of de bovenste 5-8 cm van volwassen planten. Oudere bladeren bevatten namelijk calciumcarbonaat, dat voor een zanderige smaak kan zorgen.

Draag altijd handschoenen om te voorkomen dat de irriterende haartjes je huid raken.

Door de bladeren te drogen of kort te blancheren, worden de brandhaartjes onschadelijk, zodat je veilig met de plant kunt werken.

Mijn kookboeken en het internet staan vol met recepten voor brandnetelsoep en -pesto, maar dit keer kies ik voor een iets meer gevorderd recept van Yvette van Boven.

Wilde Brandnetelpasta

Ingrediënten (voor 600 g deeg):

200 g jonge brandnetelbladeren

200 g bloem (bij voorkeur type 00)

150 g durumbloem (of gewone bloem indien niet beschikbaar)

1 theelepel zeezout

3 eidooiers

2 eieren

1-2 eetlepels olijfolie

Benodigdheden:

Pastamachine

Bereidingswijze:

Blancheren van de brandnetels:

Breng een grote pan water met zout aan de kook.

Voeg, met handschoenen, de brandnetelbladeren toe en zorg dat ze volledig ondergedompeld zijn. Kook ze kort, giet af in een vergiet (in de gootsteen), spoel direct met koud water en knijp het overtollige vocht eruit. De prikkelende haartjes verliezen hiermee hun werking, zodat je de bladeren daarna zonder handschoenen kunt hanteren. Hak de brandnetels fijn.

Deeg maken:

Meng in een grote kom beide bloemsoorten met het zeezout. Voeg de fijngehakte brandnetels, eidooiers, hele eieren en een scheutje olijfolie toe. Kneed het stevige deeg grondig (een keukenmachine kan dit proces

vergemakkelijken). Dek af en laat minimaal 1 uur in de koelkast rusten zodat het vocht goed kan verdelen.

Pasta vormen:

Verdeel het deeg in porties en rol het uit met de pastamachine tot de gewenste dikte. Laat de deegvellen kort drogen voor je ze snijdt in spaghetti, tagliatelle of gebruik voor gevulde ravioli/tortellini.

Serveren:

serveer met een eenvoudige roomsaus of een (brandnetel)pesto-saus

Variatietip:

Meng 50g gekookte en gehakte brandnetel, 100g ricotta, 30g geraspte Parmezaanse kaas tot een gladde crème. Breng op smaak met peper/zout en gebruik dit als vulling om een heerlijke ravioli of tortellini te maken.

Serveer met salieboter.

Eet smakelijk!

Er was eens.....

Angélique Diris

Er was eens..... een meisje dat heel graag met kinderen wilde werken. Na de mavo ging zij naar het MDGO-AW (Agogisch Werk) want er werden gouden bergen beloofd wat betreft banen in deze sector. Na 3 jaar het diploma op zak en op pad naar die gouden bergen. Maar helaas bleek dit een sprookje te zijn.

Na vele omzwervingen in de detailhandel (bakker, tuincentrum, verf- en behang-speciaalzaak, etc.) is zij de zorg ingegaan. Maar na net geen 25 jaar is daar door gezondheidsredenen een einde aan gekomen.

Zoals men zegt “als er deuren sluiten, openen andere deuren”.

Maar er openden geen deuren, er opende een poort van een “echt” kasteel. En dat was geen sprookje. IVN-Elsloo was op zoek naar een kartrekker voor de jeugdwerkgroep. Iets wat het meisje van toen en de vrouw van nu wel aansprak.

Volop ideeën is zij dit pad ingeslagen. Ze heeft al deelgenomen aan enkele overleggen van de diverse werkgroepen om een idee te krijgen hoe men te werk gaat om de schoolactiviteiten op te zetten. Ook heeft ze al meegeholpen met de activiteiten op de zondagmiddagen in de botanische tuin.

En er zijn nog meer plannen en ideeën. Maar eerst bekijken wat mogelijk is. Er zijn al een aantal leden die ontzettend enthousiast zijn.

Samen gaan we proberen om de jeugd, buiten de schoolactiviteiten en de knutselmiddagen op de zondagmiddag, nog meer te betrekken bij het IVN.

Of het gaat lukken? Dat is afwachten. Maar we gaan er voor. Wordt vervolgd.....

Vogelwandeling Beek/Kelmond 23-02-25

Peter Lefèvre

Vogelwerkgroep De Wouw heeft op 23 februari de jaarlijkse vogelkijkwandeling in het buitengebied van Beek. In totaal zijn er 21 deelnemers die meewandelen.

Bij aanvang wordt al gezegd dat het waarnemen van kraanvogels, die op dat moment aan hun trek naar het noorden bezig zijn, de kers op de taart zal zijn.

Maar helaas, geen kraanvogels te zien of te horen.

Ondanks het ontbreken van kraanvogels, hebben we het geluk om 33 andere prachtige en interessante vogelsoorten te spotten tijdens de wandeling.

Aangekomen bij de kapel worden we verwelkomd door het gezang van de koolmees, de pimpelmees en de boomklever en het geroffel van de grote bonte specht. Hier hebben we stil gestaan om het gezang van de vogels goed te beluisteren. Enkele wandelaars gebruiken de Merlin-app om het geluid van de vogels te determineren. Zo zie je maar, digitale techniek is zo gek nog niet, zelfs als je de natuur ingaat.

Vanuit het Kelmonderbos lopen we richting het open veld. Op twee grote percelen waar appelbomen gerooid zijn, staan nu uitgebloeide zonnebloemen. Zonder de appelbomen is dit gebied minder aantrekkelijk voor de koperwiek en de kramsvogel die graag afgevalen fruit eten. Helaas hebben we geen van beide gespot.

Tijdens onze zonnige wandeling langs het levensbomenbos zien we een geelgors op een haag, badend in het zonlicht genietend van zijn ontbijt. In dit gebiedje is de geelgors vaak te zien.

Een mooie vogel met een geel verenkleed, rossige stuit en lange staart. In de zomer hebben mannetjes een heldergele kop; in de winter is het verenkleed doffer.

Het Beekerveld, waar het levensbomenbos is, ligt op een hoogte van 110 meter. Van hieruit heb je een mooi zicht van de omgeving, zeker met het heldere weer tijdens de wandeling. We lopen naar beneden richting de Mariakapel die midden op de driesprong staat van de Eerdshaag, Kelmonderstraat en Kelmonderhofweg.

In het verleden stond hier een wegkruis dat naderhand vervangen is door een houten kapel. In 1903 is dit stenen kapelletje gebouwd en in 1995 is deze grondig gerestaureerd.

De wandelroute vervolgen we over de onverharde Geverikerweg, langs weilanden en braakliggende akkers, boomgaarden, en percelen waar vroeger appelbomen groeiden. We zien het vliegveld, Maastricht Aachen Airport, links liggen en lopen richting Geverik. In de verte is de torenvalkkast te zien. Torenvalken broeden vaak in nestkasten, deze staan meestal in fruitpercelen. Er is

geen torenvalk in of op de kast.

Een oplettende wandelaar ziet een torenvalk op een weipaal, rustig de laatste restjes van zijn prooi etend.

De torenvalk is sinds 2017 opgenomen op de Rode Lijst van Nederlandse broedvogels. Het jaar 2025 is uitgeroepen tot het Jaar van de Torenvalk om meer aandacht te vestigen op deze vogelsoort en om verder onderzoek mogelijk te maken.

De torenvalk laten we op zijn gemak uitbuiken in het zonnetje en lopen verder richting het Kelmonderbos. Vanaf het open veld volgen wij het pad langs de Keutelbeek, het bronhuisje en de vijver achter kasteel Genbroek (Gebroek), dat een rijke geschiedenis heeft. Een zilverreiger wordt waargenomen, waarschijnlijk verstoord door onze aanwezigheid. Daarnaast zien enkele wandelaars ook een voorbij flitsende ijsvogel. Op de vijver zijn nog enkele watervogels gespot. Onder andere meerkoet, nijlgans en wilde eend.

We naderen het beginpunt, dat tevens het einde van een succesvolle vroege voorjaarswandeling markeert. Onze hopman heeft tijdens deze wandeling waardevolle informatie verstrekt en uitleg gegeven.

Waarnemingen

Een raadselachtige waarneming

Henk Jacobs

Mijn favoriete fietsroute is achterlangs het kanaal zuidwaarts naar Geulle aan de Maas en door naar Maastricht. Bij kasteelhoeve Hartelstein gaat het fietspad door een mooi natuurgebied en via een smal bruggetje over de Geul naar Itteren. En daar viel mijn oog op een vreemd aangeknaagde boom. Welk beest is hier bezig geweest? Ik kan er een paar bedenken, maar welke is de juiste, en waarom?

1. Bevers. Bevers kunnen klimmen op zoek naar de lekkere bast hoger op de stam van de boom.

2. Galloway-runderen. Bij hoog water kunnen de runderen niet meer bij het gras, en zetten ze hun tanden in de bast van de bomen.

3. Konik-paarden. Die zijn op zoek naar variatie van voedsel, de bast is rijk aan mineralen en een heerlijk tussendoortje.

Ik ben benieuwd naar het juiste antwoord, de winnaar krijgt een eervolle vermelding in de volgende Kroetwusj. Mail uw reactie naar ivn.elsloo@gmail.com

Zwartsprietdikkopje

Pierre Reubsaet

Nu eens een dagvlinder in de kijker zetten. De helder-oranjebruine vleugels van het zwartsprietdikkopje vallen sterk op, zowel als de vlinder rust en wanneer hij snel vliegt. De vlinder lijkt sterk op het geel-sprietdikkopje maar is goed te herkennen aan de onderkant van de antenneknopsjes die zwart zijn.

De vlinder heeft een spanwijdte van 2,5 cm, zijn vliegperiode is van eind juni tot eind augustus. De rupsen vind je op verschillende grassoorten. Zijn status is algemeen wijdverspreid in vele gebieden, maar in afnemende aantallen. Tja, als de eitjes en de rupsen in gras zitten, dat vaak gemaaid wordt, dan is de afname verklaarbaar.

Distelvlinder

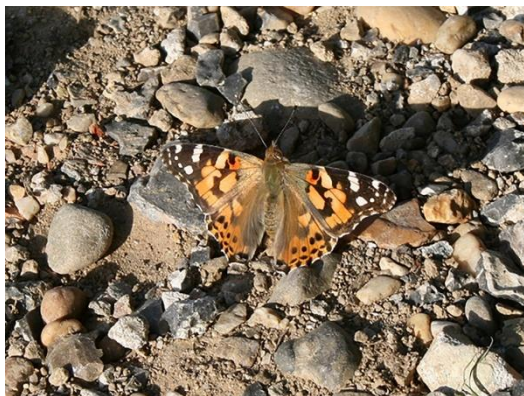
Pierre Reubsaet

De distelvlinder is, zelfs als hij vliegt, makkelijk te herkennen dankzij de opvallende getekende zalmroze bovenkant van de vleugels. De onderkant van de vleugel is wat bleker maar heeft dezelfde tekening.

Deze vlinder is in Nederland een zomergast. Hij overwintert normaal in Zuid Europa en Noord Afrika. In de zomer verschijnt de distelvlinder soms in grote aantallen. Veel daarvan trekken weg naar het Zuiden. Vlinders, die om welke reden dan ook hier blijven, sterven bij de eerste nachtvorst.

Deze vlinder is in het hele land waar te nemen en is een zeer algemene trekvlinder.

Hij heeft een spanwijdte van 6 cm en vliegt tussen april en oktober en heeft de distel en brandnetel als waardplant.

Jaarvergadering IVN

Op maandag 17 maart a.s. is de jaarlijkse algemene ledenvergadering van IVN-afdeling Elsloo.

Aanvang 20 uur in het Maaslandcentrum.

Verrassend...

Deze straat is heringericht en de bomen zorgden voor overlast op de weg en het fietspad vanwege de vele eikels...

Jaarprogramma 2025

Vogelwerkgroep de Wouw

Zondag 13 april 2025

Wandeling o.l.v. de Vogelwerkgroep in het Elsloose deel van het Bunderbos.

Vertrek om 9.00 uur bij de kasteeltoren en botanische tuin in Elsloo.

Zaterdag 4 oktober 2025

Landelijke Birdwatch-telling in het buitengebied van Meers.

Vertrek om 9.00 uur op het terrein van Conincx Pop langs de Maas in Elsloo.

Zondag 12 oktober 2025

Wandeling o.l.v. de Vogelwerkgroep in de Maasband.

Vertrek om 9.00 uur bij de kleine poel naast het voormalig voetbalterrein van Meers.

Zondag 9 november

Wandeling o.l.v. de Vogelwerkgroep bij de grindgaten van Meers.

Vertrek om 9.00 uur bij de Fanfarezaal in Meers (bij de witte Börstel).

Donderdag 18 december 2025

Punt-transect-Telling (PTT).

Vertrek om 9.00 uur bij de kasteeltoren en de Botanische tuin in Elsloo.

Jaarprogramma 2025

Beverwerkgroep

Zondag 9 maart

Beverwandeling voor jong en oud.

Vertrek 13.00u ingang botanische tuin kasteelpark

Zondag 16 november

Beverwandeling voor jong en oud.

Vertrek 13.00u ingang botanische tuin kasteelpark.

Jaarprogramma 2025

Excursiewerkgroep

Zondag 16 maart 2025

Stiltewandeling.

Vertrek 9.00 uur vanaf parkeerplaats kasteel Elsloo.

Zondag 13 april 2025

Daslookwandeling

Vertrek 10.00 uur in Elsloo.

Tussen 22 juni en 7 juli glimwormenwandeling

Vertrek om 10.00 uur in Elsloo.

Zondag 5 oktober 2025

Vroege ochtendwandeling

Vertrek om 7.30 uur in Catsop.

Zondag 26 oktober

Herfstwandeling

Vertrek 10.00 uur in Elsloo.

Vrijdag 26 december 2^e Kerstdag
Winterwandeling

Voor alle wandelingen van de beverwerkgroep en van de excursiewerkgroep geldt opgeven via:
ivn.elsloo.deelnemen@gmail.com
Nadere info over de wandelingen via de website en nieuwsbrief t.z.t.

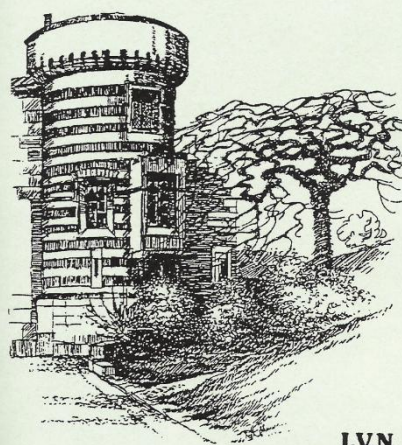
Creatieve middag voor de jeugd tot 12 jaar
op zondag

25 mei / 22 juni / 28 september

Tussen 14.00u en 16.30u

Aanmelden niet nodig. Vrijwillige bijdrage wordt op prijs gesteld.

**I.V.N.
ELSLOO**